

64. En Alf mig skærmed.

Scherzando.

Viggo Sanne.

1. En Alf mig skær - med

huld og mild, naar Hjer-tet bruste i Ung-domsIld. en Boldt for de stor-mende

Vin - de; hun sted - se var nær, *mf* hun blev mig saa kjær, *mf*

langt mer end en tro-fast Ven - in - de. *p*

2. Men Tvivl mig tynged Dag og Nat,
Vist aldrig faar jeg min Lykke fat
Gud Amor skyder iblinde;
Dig spørger jeg nu:
Hvad mener vel du
Min lille, min fagre Veninde?

3. I Øjet har du læst saa tidt,
At, hvad du bad om, det var alt dit,
Det siger en Stemme herinde.
Og sikkert jeg tror,
Hun holder sit Ord
Og blif dig en trofast Veninde.

4. Hvis jeg din Tale tolked ret,
Da har du gjort mit Hjerte let,
Saa gik jeg da ikke iblinde.
Mig Lykken sprang ud.
Min yndige Brud,
Min lille, min fagre Veninde.